

Zsilvölgyi Napló

Szerkesztőség és kiadóhivatal Petroșeni.

Előfizetési árak :

Egy hónapra 15 Lei, Negyed évre 45.
Fél évre 90. Egy évre 180 Lei.

Főszerkesztő: Molnár Sándor.

Bankoknak, részvénytársaságoknak, egyesü-
leteknek, kaszinóknak évenként 500 Lei.Kocsa hirdetés 3 Lei c-2. Ápróhirdetés
szavanként 3 Lei. Vastagabb betűből 6 Lei.

Fekete Tivadar előadása a Zsilvölgyi Napló 10 éves jubileumi ünnepélyére

Tiszteelt hölgyeim és uraim !

Amikor Molnár Sándor barátomnak és kollegámnak a Zsilvölgyi Napló szerkesztőjének házám érkezett az a meg-tisztelő levele, amelyben erre a mai estélyre meghívott, habo-zás nélkül diktáltam le a választ. Eljövök, irtam Molnárnak, két okból. Az egyik ok, hogy barátságának és kollegialitás-nak velem szemben tanúsított és hosszú esztendőkor során át írásban és szóban bizonyított hűségét hűséggel válaszoljam meg és másodsor azért, mert akármilyen messze van Petro-zsény Aradtól, vagy Bukaresttől, az még is csak közlekedő, hogy ebben a tizenöt ezer lelket számláló bányavárosban ma-gyar helytapolni irtni hőroszi munka lehet. Az elmúlt éjjel a pis-ki vasuti állomáson áboroztam két vonat között és mialatt a hideg éteremben dideregtem és teáztam, azt a kérdést tettem fel a pinczérnek aki kiszolgálja, a kályhának amely kihűlten á-sított, a repülő tisztnek aki mellettem spricerezeti, a havas si-neknek, amelyek Petrozsényen át és Piskin át és hátszegen át víznek a végtelen felé, hogy miért van mind ez, hogy miért ül itt egy erdélyi újságíró, ebben az istentől elhagyott tragikus restiben miért fut egy másik erdélyi újságíróhoz kezét fogni vele, megölelni és azt mondani neki egyszerűen: szervusz, itt vagyok. Hallottam, hogy tíz évig verekedél, tíz évig szerkesz-tettel, tíz évig kergettel prózában és versben mindenféle bolond álmokat, mindenféle céltalan harokér, fenté a tolladat tengeri vihart varázsoltál egy kis tintatartóba, támadtál ha kellett, megalkudtál ha nem lehetett másé, fellázdaltál ha így diktál-ta a véred, lehigadaltál ha ezt parancsolta a judicimod és most itt állsz hérei hajjal, tíz éves munka után az életet legszebb részét megették az olombetűk, az álmaidat fölfalták a tárnak, színes virágaidra ráhullott a petrozsényi szürke eső és most jubilálsz önmagadnak, önmagadért, mert ezel tartzolt annak a lekiismeretnek számlának, amelyiken elsőskák könyvelni az újságírást, a meggyőződéses harc és a hittel teljes hivatás ha-talmas tételt.

Vidéki lapszerkesztő ur, köszönj előre a polgármester urnak. Vidéki lapszerkesztő ur, ünnepeld a helyi ügyvédet. Hátha sajtópöröd lesz. Vidéki lapszerkesztő ur, dicserd a bá-nyait, amiely kenyerezd át és nevédd észre kis pócák szelhamos-ságait. Vidéki lapszerkesztő ur exponált helyen élsz, olyan he-lyen, ahol az ember közvetlenül visszatér földanyja méhébe és onnant hozza ki a kincseket. Olyan helyen élsz, a hol kevés a munka öröme és ahol szíreánakon át bögik a dolgozók dráma-ját. Vidéki lapszerkesztő ur, vigyázz minden sorodra. Szeretnél független lenni, de kót a kisváros ezer rögrájára, kőtnék papok kőtnék iskolák, kőtnék törvények, kereskedők, iparosok, diplo-

mások, igazgatók és síkcsáztók.

Néha az asztalra szeretnél csapni, néha akkorát szeretnél kiáltani, hogy Genben is hallják és mire hang lesz belőle, legfeljebb élér Targul Juilug. Mindenki azt hiszi, hogy békésen élsz és teli vagy lázadással. Vannak akik azt hiszik, hogy lázadó vagy, pedig már mindennel megbékültél és közben folyton írsz, néha könyvet, de min-díg újságot, örök motolléként peregész, csak magad hiszed magad, senki sem hisz benned. Ha valakinek a zászlóját kell lengetni, tömegek állanak mögéd, de ha a magad zászlaját bontod ki, olyan egyedül vagy, mint az ágról szakadt árva.

Egyedül vagy szerkesztő ur és azért jöttem el hozzád. Ha egyszer mindeki megfogja egymást találni, aki egyedül van, akkor milliók leszünk. Az egyedülálló hatalmas táborában legyen ez a msi esle egy percnyi sző-vetség az erdélyi zsurnalisták és Molnár Sándor között.

Legyen fegyverszűnet, vagy ölelés, de ezen az estén kapituláljon mindenki. Csendesben hozom a szalu-tást, halk meghatottsággal, szótlán elismeréssel az újsá-gírói egyenruha egyensapkája mellé odalészítjük a kezűn-kei és tisztelegünk tíz év munkája előtt.

Tudom hogy Önök, akik ezt a munkát közelről látták, nem érzik mindezt olyan intenzíven, mint mi, a-
kik messziről figyelünk. A szerkesztő urat itt látják napo-
nta az uccán, így szokot köszönni hogy: alázolgája.

Es mi mindannyian így köszöntük: alázatos szolgád vagyunk tekintetes publikum, szervilis pincéri va-gyunk, kíváncsi idgizetnedek, fél órával Briand vagy A-ponyi halála után készséggel adunk részleteket a beteg ágya mellől és ha véletlenül szerencsés nyerő vagy a lot-terian, mi előbb tudjuk mint a bank és még csak nem is figyelünk erre. Alázatos szolgád vagyunk tekintetes pu-blikum, mint a borély a fodrász a bur, a bur a burka-lappal, mint a hotel porlász, mint a manikűrös kisasszony. Azért vagyunk, hogy informáljunk téged, hogy a reggeli ká-vé mellé odaszervírozzuk a legfrissb híreket és, hogy izédesnek megjelöl találasban köztvetítsük a világ han-gos híradóját.

De csak az érem másik oldalát nem veszíték észre. Az újságíró poklot fenekére száll, menyek magas-latáig rő-ül, részeg kormányos, az élet fantasztikus árvi-zein s amíg kedveteket keresi, amíg idegetek mohó extá-zissát csillagítja, addig önmaga is egy riport lesz, meg-féhéredt a haja és van egy pillanat, amikor észreveszi, hogy tolla reszket.

A toll pedig azért reszket, mert a keze reszket. A keze pedig azért reszket, mert értetek reszke-tett az életbe.

Mo-t életék táruł ez a kéz. Jó tenyér, emberi em-ber tenyere. Szorításátok meg. Olyan ember ez a tenyér, aki ebbe a városba magyar újságírást csinált, magyar be-

A Sfatul negustorese (kereskedők egyesülete) vidám estje szombaton van
a „Hotel Bucuresti” ezalkalomra ^{klad}alakított Bár-jában.

tűt nyomott le, igaz meggyőződést hirdetett. Kulturális reflektorozást, lényességet hínelt szét, vezércikkkel, versekkel, jót akart.

Es ezt akarta tíz éve. Ezt kezdte el egy fillér nélkül, tíz év múlva sincsen többje és husz év múlva is szegény lesz csak újságíró.

Ez a jubileum nem ünnepe. Eppen olyan hétköznapi mint a többi. Ma szombat van, ez még a Zsilvölgyi Naplóé, holnap vasárnap van, az már megint a fűtek

nem az újságíróé. Engedjétek meg, hogy helyettesek, magatoknak s az újságírók helyett a Zsilvölgyi Naplónak és Molnár Sándornak átadjam a hétköznapi újságírói katonaságnak háromszoros hip-hop hurraítást.

Mi tudjuk, hogy elfogtok bennünket felejteni és mi ma estére megcsaljuk magunkat és próbáljuk elhinni a lehetetlent, hogy még is, még is, még is csak szeretik az újságírókat.

A Zsilvölgyi Napló tíz éves jubileumának ünnepélye...

Zsuffolt nézőtér előtt zajlott le a Zsilvölgyi Napló tíz éves jubileumának ünnepélye, amelyen a nagyközönség színe-java megjelent hogy nemzetiségrevaló tekintet nélkül igazolja, hogy a Zsilvölgyi Napló tíz év óta valóban a közért dolgozik

Szombaton este 9 órakor ott álltam a petrosényi Uránia mozgó terme előtt. Lassu pelyhekben hullt a hó és a terem belsejéből reflektorszerűen világítottak ki a villanykörtek. Bent a teremben a hozzátartozókön kívül senki csak három legszűkebb barátom, Kaba Krausz és Ulrich. Megvalom: kíséreménytelőt néztem a hóhullásban a hazasielő embereket, akikről sehogysom tudtam feltételezni hogy előjönnek erre ünnepélyre amelyet lapom, a Zsilvölgyi Napló rendezett abból az alkalomból hogy tíz esztendője jelenik meg és tíz esztendője harcol ennek a völgynek az érdekeiért.

Majdnem fél tíz volt, mikor az első vendég megérkezett. Egy ősmertelen öreg asszony volt, aki annak rendje-módja szerint jegyet váltott az előadásra. Utána jött a másik vendég, a harmadik, a negyedik, az ötödik és lassan lassan teljesen megtelt a terem, sőt mint később kiderült, kicsinynek is bizonyult. Megkell vallanom, hogy a közönség nem hagyott cserbe és mindenki eljött, aki csak tehette, vagy pedig meleg üdvözlöt küldött és jókívánságait fejezte ki rövidbe, vagy hosszabb, sorokban. Hálás köszönt mindenkinél, hálás köszönt a megjelenteknek.

Tíz óra volt, mikor az előadás megkezdődött és a helybeli kalotzsa jazz zenekar, kitűnő tagjai a még kitűnőbb Studniciska vezényletével a nyitányt lejátszotta. Ez után az üdvözlő beszéd következett, amelyet magam írtam és néhány szóval megköszöntem mindenkinél, aki Zsilvölgyi Napló tíz éves megjelenését bármilyenformában elősegítette. Kicsit elfogult voltam, bártortalan, mert meghalt az a

lelkesező, a mellyel a közönség a tíz éves jubileum alkalmával elhalmozott.

Az üdvözlő beszéd után Fekete Tivadar író, költő, szerkesztő és nagyszerű műfordító előadása következett, amelyet elap jelen számába közlök és amely előadás a művész lángelméje, ragyogó szépsége, tarsialmas megle, baráti üdvözlöt volt. Üdvözlöt volt az előadás és a szolidaritás egész tüzcsövája amely nem a barátok és a szerkesztőknek, a szivemig hatolt. Az előadás után a közönség forró meleg ünnepélyben részesítette Feketét, aki ez alkalommal is megmutatta, hogy nemcsak a tollnak hősiess, szerelmes és ilusztir forgatója, hanem kitűnő előadó is.

Fekete után egy másik Feketénak a száma kellett volna, hogy következzen, Fekete Mihálynak, az erdélyi színészet egyik legnagyobb és legtehetségesebb tagjának kellett volna szavalni, de sajnos ez a szám elmaradt. Elmaradt, mert Fekete Mihály nem jött el az előadásra, dacára annak, hogy hozzám intézett levelében arról tökéletesen biztosított és azt írta hogy: Miért kérdezi hogy elmegyek és az estélyére hiszen úgy is tudja, hogy szívesen megyek... „Okvetlenül megyek” írta Fekete Mihály és okvetlenül nem jött el nem érkezett meg. Mikor tisztában voltam vele hogy nem érkezett meg, szomorúan elgondoltam, hogy lehet a vidéken, az isten háta mögött valóban kulturális művészestélyt tartani mikor a leköltött és megígért, ismerősöm, akiről napokig másképp az öt évvel ezelőtti sárban, esőben, hóban hogy a plakátját kiragasszam az a „Fekete Mihály cserben hagyott. Nem jött

el Fekete Mihály, de eljött Fekete Tivadar. Eljött a másik Fekete aki félre tette minden baját napi gondjait és sietett hozzám a kollektához, a régi barátához, amiért a nyilvánosság előtt is, hálisan megszorongtam a kezét.

Sorrendben Studniciska Ferdinándnak a hegedűszása következett, akit Weisz Johanna látott el zongorakísérettel. A hegedű szám elsőhangú volt, a zongora kíséret színtelen. Studniciska nagyszerű virtuozitással adta elő az „Ördögtrilló” csendű akkordjait s az előadása csupa brilirozása volt egy nagyszerű, tehetséges hegedűművésznek. Kísérője Weisz Johanna, méltó partnere volt, a kinek páratlan zongoraművész készségét Studniciskával együtt percekig ünnepelte a közönség.

Ezután a Petrosényi rom. kath. énekkar műsorának következett Zsüger József karnagy vezényletével. A kitűnő énekkari együttesről már több ízben volt alkalom megállapítani, hogy egyike a létező dalárdák legjobb alakulatának és hogy, országosan is nem szerelt magának népszerűsége, mint például a zsilvölgyben ennek újból csak a nagyvárosoktól messze eső kisvárosi vidék az oka, amely soha, de soha, nem tudta eléggé értékelni ha valami értéke van. En búske vagyok erre a dalárdára, amely a Zsilvölgyi Napló tíz éves jubileumi ünnepélyen a Schubert szerenádát interpretálta, olyan művészen, értekesen és felemelően hogy arról legjobban a zsuffolt nézőtér teljes közönségének tapasztalásának. Egyben pedig igazolja azt is hogy ez az Énekkar több mint az egyszerű énekkari tömegek csoportja, mert ennek a tagjaiban lelkes ambíció izzik, amely minden alkalomra diadalra viszi a dal csodálatos szépségét. En búske vagyok az én drága barátomra, az Énekkar vezetőjére Zsüger Józsefere, aki ezen a jubileumi estén, karmester, művész instruktör és zeneszerző volt egyben. Hálás szívvel jövő köszönt nek, az Énekkar valamennyi tagjának, a felelhetetlen szépségért, amellyel egy pár percet tele varázsolhat a lelketem.

Aztán egy új tehetség száma következett. Az új tehetség és zeneszerző tehetség, Berkovits Ernő aki „Hazudik a szerem” és „Elakarlak feledni” című dalok zsilvölgyi közönségét és saját maga játszotta el a közönség lelkes tapsai mellett zongorán. Hála istennek, nem csalódtam a kicsi Berkovitsban. Van érteke a zenekomponálásához, van tehetsége az önállószóhoz és egyénisége amely az eljásztott két dal minden taktusát igazolta. A hangulatos szöveg a Katz Aladáré amely méltó volt a szöveghez.

Az értekes zeneszám után újból Fekete Tivadar lépett a közönség elé és három csodaszép verset olvasott fel amely kitűnő előadásban tünőtelő tapost és meleg ünnepelést hozott a kiváló költőnek.

Egy énekes és táncos duóban Kurkó Juliaka és Tóbiás Károly száma következett. Ezt a két tehetséges táncost nem kell hogy újból felelteszem. Évekkel ezelőt írtam már róluk és megállapítottam hogy ügyes rutinírozott színpadi készségükkel hivatások táncosokat is messze hagyhatnak maguk mögött. Sajnos azt hiszem hogy a műkedvelő gárda nemcsak a nélkülözni fogja ezt az elsőrangú táncospárt, akik valószínűleg, a Zsilvölgyi Napló ünnepélyen kapták utódlára színpadi táncukat a taposok önzőit.

Míjd Sajó és Hacsek tréfát adott elő a Tamásy színiársalatt két kitűnő tagja Hegedűs és Lukács, amelyet a közönség végig nevelteti és a befejezőskor hatalmas tapsal köszöntök meg.

Ez után a ritmikus torna művésznének Ho-váh Margit tornatáncrónék Micky Mausz táncprodukcióját következett. Nincsen szüköség itt arra hogy Horváth Margitot bemutassuk. Nagyszerű tánc-fenomen ő a kinek táncművészetét több ízben volt alkalma a közönségnek őzintie meleg tapsokkal honórálni. Ez az őzintie meleg taps nem maradt el ezen az estén sem és a siker méltóan gazdagította az eddigi sikereket.

A műsor befejező szám újból a rom. kath. Dalárdát volt. Ez alkalommal nem a megszokott klasszikus énekeket adta elő a dalárda hanem Zsüger művészetének dicsegetnie legyen mondvá modern végűekéket tanultak be énekkari előadásra. Ez a dzsessz ének, énekkari előadásban valami újszerű volt és olyan eleven, pezsgő előadásban került a közönség asztalára, hogy ez külön ünnepi élmény volt mindazok részére, akik az előadást élvezték. E két dzsessz ének között adta elő Zsüger saját szerzeményét melynek szövegét a sorok írta. A szövegről nincs semmi mondanivalóm. Ellenben dobogom a szivem, mikor a szöveghez Zsüger értekes zenéjét olyan tökéletesen simulni éreztem. Valahogy keresztalvítást bennem a gondolat, hogy ennek az embernek, nagyszerű hangjával, zeneszerzői tehetségével nem ill, hanem hogy nagyvárosban kellene élni, ahol ezt a sokoldalú tehetséget megfelelően kamatoztatná.

Utódlára hagytam a konferánsz nehéz szereplőjét, Kóváry Bélát. Aki ősméri ezt a tehetséges, szellemes lelket, amely Kóváryban értekesen őszontosul, annak nem kell külön bemutatni, hogy mennyi humor, mennyi egészséges ötletesség, lakozik ben-

Szombat este a Kereskedők halján a Hotel Bucurestiben találkozunk.

ne és az előadói készsége olyan eredeti, olyan igazi humort produkált, amellyel felülmúlta önmagát. A műsort elejétől a konferálta be és minden szám bekortálása valóságos kis remekmű volt, a szatíra legmagasabb régi-

ójában. Az egész este szép volt, feledhetetlen volt.

Köszönet a szereplőknek, köszönet a nagy közönségnek, köszönet mindenkinek aki az est sikeréhez bármilyen formában hozzájárult.

Molnár Sándor.

A petroseni városi polgárság végtelenül kíváncsi, hogy

mikor alakul meg végre a törvényesen megválasztott Petroseni városi tanács és meddig tart még az interimárok uralma?

Több mint két hónap mult el a petroseni városi tanács megválasztása óta, de a város ügyeit mind a mai napig az interimárbizottság vezeti. Az uralmon lévő nemzetipárti ugyanis a törvény keretein belül lezajlott városi tanácsosválasztást megfellebbezte. Tette ezt azért, hogy ezzel a fellebbezéssel saját interimár uralmát meghosszabbítsa. A kolozsvári fellebbezőbizottság azonban a nemzeti párti fellebbezést még január harmincegyedikén elutasította és ezzel a tanács megválasztása jogerős lett. A törvény értelmében a tanácsot a fellebbezés vissza utatálása után

20 napon belül összehívhatt volna hívní a prefektusnak, azonban ez az összehívás mind a mai napig nem történt meg és érthető okokból mind tovább halasztódik! Most már semmi akadálya sincsen az összehívásnak és a közérdek, hogy az minél előbb megtörténjen és a törvényesen megválasztott tanács vezesse az ügyeket. A városi adófizető polgárság ugyanis nagyon kíváncsi, hogy miért nem vezeti a választott tanács az ügyeket és miért az interimárbizottság, amelynek megbízatása a választás jogerőre emelkedése után lejár.

Ünnep után...

Jubileumi ünnep volt, szombat este. Meleg szép ősziestárs-ban feljött este...

Egy újságot, egy újságírórt ünnepelt dísztingvált, előkelő kulturált kereső közönség, köztük sok a harcban ellenfél, de később megértő, megbékülő, a becsület szándékot méltányoló, elismerő egykori haragos. ...

Nem szeretem a jubileumi ünnepségeket. Ilyen ünnepségek rendszeren az öntöménzés jegyében folynak fel. Ezért bizonyos ellenszenvvel, apatikusan állok oda végighalgtatni a dísznyuszokat, hogy hát gyönyörű meghalgtat, mint mondott a jubiléus magáról másokkal, amit szerzőségének látszata érdekében ön-maga nem is meg, nem mondhat magáról... Kellemesen csalódtam. ...

Kijött a jublítás a függöny elé és ilyenek mond, előfogott meghatton keresetlen szavakkal: „Köszönöm a közönségnek, hogy támogatott tíz éven át és lehetővé tette hogy a lap fennálljon. Hogy megértette, hogy jószándék vezetett minden kora voltak is hibák, becsületes volt az akarat, segítő tisztító s nem ártó. ...”

„Az első híadás szó, a kegyelet, minden szerkesztő társamé, mivel kéz-közben tette meg a lap első típegő lépéseit. ...” A testvérséget hirdettem, ezért szeretnék tovább is dolgozni, segítségen ebben nekem. ...”

Nem szeretem a jubileumi ünnepségeket, nem szeretem az öntöménzést, de szombat este önmagammal alaptottam meg, hogy ime kivételke is létezen. S amit Fekete Tiivadar költői gondolatokban gazdag, sajtókonzfrancsán ban mondia, ez az este egy kalap lemezés egy harcos előtt, egy a sok között, aki akart, küzdött, szenvedett, nélkülözött, de győzött. ... Fekete Tiivadar költő, újságíró, előadásokból a cikkek kapcsolatban csak annyit hogy pazar könnyelműséggel, annyi lép gondolatot és annyi szellemességét halmozott föl, hogy más közepes író ebből egy cikketengetben dősködhett volna. Aki ismeri Fekete Tiivadar értékes egyéniségét tudja, hogy ez mind csak a „mellényszebebből” melyből apróprón módjára a szönbél négy gondolatokat pillanatslag kirázsa. ...

Pardon! Más vágányra kerültem. ... Feketével kapcsolatban csak annyit, hogy konferánsa, nem személye, hanem az újságírás egy martírjának, munkáját méltatta. És ez volt ami megmagadott. ... Ez volt a jubileumi ünnepség szépsége, nem a nivós művészeti tetszett, ez tetszett nekem. ...

A közönség megalkotja könyörtelen bírálatát az egyén-működésről, kar azt öntöménzés-el befolyásolni akarai, hiabavá. ... A jó véleményét és a roz-szást is, kíméletlenül mérlegre rak-ják és kialakul az eredmény. ...

E soraimmal az elismerés zászalját akarom megjelteni a jublítás előtt, nem a tíz évi működésért, hanem azért a szép meleg estéért, amit szerzett ne-

künk, és azért, mert a jubileumi estén, nem ünnepeltette a saját személyét, hanem alkalmat nyújtott a közönségnek hogy egy lap tíz éves működésének egy tíz éves elődök harcának, egy köz-katonának, egynek a sok közül, elismeréssel adozzon. ...

Az aki jublál és első útja a temetőbe vezet, hogy ott korszol helyezzen Eviennek elhunyt kollégájának sírjára, egy kollégának, mivel kéz-közbe tettem meg a lap első típegő lépéseit nem, nem lehet rossz ember. ... Csak nagy idealista, hívó, remélő ember, akinek babérok helyett tovis, töske jár. ... De a korszor a felirattal: Eviennek — a tíz éves Zsilvölgyi Napló szép, emberi gesztus, megbecsülendő étes. ...

A Napló hírei.

— Üdvözltek a tíz éves Zsilvölgyi Napló-hoz. A tíz éves jubileumi ünnep alkalmából újabb üdvözltek érkeztek a Zsilvölgyi Napló szerkesztőségéhez. Távirattal üdvözltek, a már közöltékben kívül, jókívánságaikat a „Székelyföld” szerkesztősége, Dr Gruber Leó, Bucurestiből, Kimminich Károly, Petroseni, Francz Józsefné tanítónő, Petroseni, Origricescu Géza bányafelelős, Petroseni, Hunyadi Andor, Petroseni, Farkas Miklós, Petroseni, Tóth Sándor, az Ellenőrzőszekesztője, kolozsvári. Ezenkívül számosan a közelben munkálkodók részéről, valamint szívesen és meleg üdvözlöt kaptunk Eötvös Eugén és anyja, Eisler Ferencné is.

— Szombaton este van a Sfátul Negustores esty estélye. Szombaton este, a helybeli Bukuresti kávéház termében a Sfátul Negustores családi vigel-meghirdet, melyre ezuton is meghív mindenkit.

— Eladó egy ház, mely áll, 2 szoba, konyha, kamara, mellékhelyiségek stb. Érdeklődni lehet a lap kiadóhivatalában.

Ön is részese lehet egy kitűnő és izletes tejeskávé élvezetének,

hogyha

„Valódi Franck“

kávécsészétől adagol!

Félszemesbetétlen görögnyelvű kávé-darabok!

— Előadás a Zárdában. A helybeli Zárda az elmúlt vasárnap előadást rendezett a Zárda díszadó termében, amely minden tekintetben a legjobban sikerült.

— Tízütő bál. A Petroseni bányatársulat kebelében lévő tízütőszög az elmúlt huszágyó kedden este tartotta meg álarcos bálját, amely mindenképpen jól sikerült.

— Kérelem. A Zsilvölgyi Napló felkéri azon vendéget, aki tévedésből egy pár 37 sarcipórt elvitt a Zsilvölgyi Napló jubileumának ünnepélyén, hogy azt szíveskedjen leadni Rítter Berta könyv és papírkereskedésébe, ahol a 35ös sarcipójt átvetheti.

— A Munkásszögző műsora. Szombaton és vasárnap „Volt egyszer egy valcer” Szenczácós sláger operett. A főszerepben Eggerh Mártha, Ralf v Gath és Verebes Ernő. Kedden és szerdán: Egy szenvedélyes szerelő szerelme! Hatalmas bulieszk, a főszerepben Malec a világhírű komikus.

— Olvasóink becses figyelmét e helyen is felhívjuk, az országiszerte ismert HEINRICH FRANK S. A. R., BUCURESTI-BRASOV cég, hirdetés roszatára.

— Nefeletejste el, hogy a kereskedők bála szombaton este van a Hotel Bucurestiben! SZENCZACOS BAR! Ejjeli bármóros, elsőrendű artisták fellépétevel.

— Jönnek a nadragós nők, Párizs, New-York és London társaságbeli divathölgyei az idén a nadragruházt kapták fel. Az új divat valóságos forradalmat idézett elő a női öltözködés téren. A Párisi Divat, amely a legnépszerűbb magyar, divatlap minden újdonságról és érdekességről beszámol. Tanácsadó háziasszonyoknak, urilányoknak, pompás toalettek rajzai, külön kézimunkaív-melléklet stb. van a Párisi Divatban. Kiadóhivatal: Budapest, VII. Dohány u. 12. Minden újságírósnak kapható!

Di. Tek.

Str.

Papini:

Krisztus története.

A világ majdnem minden kultúr. nyelvére lefordították azt a rendkívül munkát, amely magasan kiemelkedik a Krisztus-életrajzok tömegéből s csupán az olasz kiadás több százezer példányban forog. A páratlan siker titka az, hogy Papini meg tudta formálni Krisztusnak azt az alakját, amely az Isten-ember istenségét és emberségét egyaránt közel hozza szívünkhöz és képzeletünkhöz. Hívót és hitet lent egyformán egy hatalmas varázskörbe von ahogy a művészet az etika és az igazságkeresés eszközeivel sorakoztatja föl Krisztus emberföltött, de ugyanakkor mélyen emberi életének álomlását. Sokakhoz szól ez a könyv, meri egyszerű és keresetlen, az evangéliumok íhletből táplálkodik. Papini írott képeket tesz elénk, hogy látsra ösztökéljen bennünket és hogy akikben homályos sejtések és vágyak derengenek, fámetszerű egyszerűségű írásokban élvezhessek a találás örömeit. Az örök Krisztus megindítóan mély és szép átélése Papini munkája, melyet Révai József fordított magyara nemes művészzel. Az 572 oldalas mű díszes vázsonkkötésben a multévi 408 lei helyett, új propaganda kiadásán 90 lei Lepagénál Kolozsvár és minden könyvkereskedésben.

— A Zsilvölgyi Napló előfizetése havonta 15 Lei. Fizessen elő Ön is. Az előfizetéseket havonta kell fizetni.

— Toma Albu lupeni szabó, férfi szabó üzletét Luce-niben a Kohnné féle házába helyezte át. Str. Reg. Ferd. 27.

— Arany János. Galsworthy. Lagerlöf és még számos kitűnő író írásait tartalmazza az 1933 as Franklin Almanach 128 oldalas számos képpel. Különjön belyegen 20 leit Lepagénál Kolozsvár és portómentesen kaja.

— ELADÓ egy keményfa kiváló pullitirozott háló szoba berendezés, művirág kőrü betétekkel. Érdeklődők forduljanak Rákosa Ferencz asztaloshoz.

— Eladó egy jó karban lévő taxizásra alkalmas Kreissler gyártmányú automobil. — Venni szándékozik forduljanak e lap kiadóhivatalához.

VICKI BAUM: BALESET.

Lohwinckel középkori kis német város hiteltelű vén házákkal s még ősidőből lakosokkal. Noha a városbába már bevonult az új gyárral együtt a kapitalizmus, a rádió képeben a technika s az ifjúság révén a sport, a hét-ezer lélek, aki ebben az istenhátmögötti fészekben tengeti életét mégis jó száz évvel maradt el időszerűségünk mögött. Valósággal üdülő szanatórium ténél, amikor a város határában felelőrl egy beritt autó egy hirtelen gyárossá egy még hirtesebb színeszínővel s egy boxbajnokkal. Mindhármán jelenléteken lélekseleket szenvednek, csak a sofőr hal belé sebébe. — A sofőr elemlett, a betegetek külömböző családoknál szétoszlatás ez a négy idegen — három dő ésegy halott gyökerestől kiforgatja a kisvárosi álomszerűség nyugalmából. Rejtgetteit titkok és elfojtott ösztönök törnek fel a föld alól, halvaszületteit vágyak lesznek elevenek és kimondhatatlan gyűlölségek kiáradnak hangos szörű és féle. Az ódók házaknak minden ablaka kinyitlik, a bemo-hosodott lelekek kiáltják magukat s özönnek, forrón dől Lohwinckelbe a napsugár, az élet. A szép és visszehozhatatlan napokét azonban drágán kell megfizetni a váratlan kis halálnak, nyomában tragédiák, katasztrófák öszameomlások következnek. Aztán az idegenek, az élet démonai, gyógyuitan — bár belsőleg kissé maguk is megsebezve — elvonulnak a városból s Lohwinckel visszáddól bekis, egy álmdba. Vicki Baum regénye az Atheneum 2 pengős könyveinek sorozatában jelent meg. Ez a tizenötödik kötet. Egyenként 3C0 4 00 oldal fedő papírral díszváz-kötésben. Kérjen a teljes sorozat jegyzékét Lepagelőt vagy bármelyik könyvkereskedéstől.

Az inyesmester szakács-könyve

2500 recept tartalmaz. Ez a szám önmagában is mutatja, milyen hatalmas munkáról van itt szó. A magyar kormányhivészet irdalmának igen nagy erősséget alkotja meg a szerző ezzel a vastkos kötettel, amely nem csak receptjeinek szinte páratlanul nagy számával imponál, hanem mindentelét kiterjedő sokoldalúságával is. A modern ember igényeit szolgálja, de nem mulasztja el, hogy megörizze, a kor kívánalmainak megfelelően átalakítsa és továbbfejlessze a régi szakácsmesterek eredményeinek javát. Meg van amifinomosságban, drágaságban szem szájak igényre, a kevésbé tehetősnek pedig a sok „lakarekos” és mégis izés étel. A magyar és erdélyi konyhán kívül, a világon uralkodó francia konyha

Uzina Electrică S. P. A.

PETROȘENI — Anyagraktára:

tart mindennemű magas és alacsony feszültségű szerelési anyagokat. — Csillárok izzólámpák és főgőkszerűlékek.

a legutányosabb áron, valamint Standard, Philips és Nőra Rádiókban, és rádióalkatrészekben nagy raktára minden igényt kielégít. A Rádió osztály Petroșeni Bul. Regele Ferdinand, Marek házban van.

„AGRONOMUL - GAZDÁK,”

Általános Biztosítási Részvénrtársaság

Alaptőke és biztonsági alap 8.000.000 — Leien felül Biztosítási alapok 1931 végén 57.774.880 Lei.

Érdekközösségben a DUNA bécsi és a MAGDEBURGI biztosítótársaságokkal valamint a Chrisoveleoni Bankkal.

Vállal legelőnyösében tűz, élet, jég, állat, betörés, balcszt, szavatosság, üveg, autó szállításny stb. biztosításokat kartellonkivül legelőnyösabb díjtételek mellett.

Ezenkívül két olcsó díjtételek mellett rendkívül előnyös alapon munkásbiztosításokat az egész zsilvölgyben.

Zsilvölgyi képviselet Petroșeni. Ioanovits ház.

L. Schaffer
Petroșeni.
Rum, likör és cognagyár.
Borpincészet.
sör és szeszesitalok
nagyraktára.

mellett, az olasz, a zsidó, a szerb és a török főzés híres receptjei. Külön jelentőséget ad a könyvnek a hasznos, a szükséges és a nélkülözhetetlen étrendek változatossorozata és külön zamatot, irdalmi izt a gastronomicál cseregek amelyek az Inyesmester revét az ország határain túl is ismertté tették. Az 510 oldalas nagy kötet díszes vázsonkkötésben 144 lei minden könyvkereskedésben, vagy ahol nincs, Lepagénál Kolozsvár.

Hegedűs Loránt:

Gróf Széchenyi István regénye és éjszakája.

Vannak életek, amelyekhez nem kell a fantáziának hozzátennie és amelyen nem kell az irói kézzel valóztatnia, hogy a kitöltött regény érdekességet elérlek gyakran fölül is mulják. Ilyen nagy élet és ilyen sorstíre regény Széchenyi Istváné. A nagy köröség ugyan ismeri ennek az életnek döntő állomásait, de már ke-

vésbő járatos lelki és szellemi háttérben s indíktékaiban. „Hegedűs Loránt új könyve erre az izgalmas vibráló háttérre festi rá Széchenyi István csupa ide és csupa szín alakját, majdnem emberfeletti nagyságban és mégis mélyen és megrázóan emberien. Az a Széchenyi, aki Hegedűs Loránt könyvéből oly megdöbbentő élet-szerűséggel lép elénk, sokban külömbözik a köztudatban élő szobor-alaktól. Száz év szász titka lepleződik le előlünk, amelyet egy rézsi csak ujjabban bányászhat ki titkos levéltárakból, másrészt az író kitűnő intúciójra fedezett fel. Az írónak az a hipotézise, hogy Széchenyi István nem volt örült s hogy teljesen világos észsél az egy tragikus helyzet megoldásaként öle meg magát. Ezt a gondolatot igen nagy meggyőzőerővel bizonyítja a kiváló szerző és már az ezézt is szennazó ez az új Széchenyi könyv: egy új Széchenyi könyv. A hatalmas kötet gazdag illusztrációkkal az Athenaeumnál jelent meg s ára 132 lei, minden könyvkereskedésben, vagy ahol nincs Lepagénál Kolozsvár.